

EU-delegasjonen, Brussel. Halvårsrapport for klima og miljø – våren 2022

Miljørådene Kaya Grjotheim og Tom O. Johnsen

Innhold

Et halvår med fransk formannskap.....	2
Klar for 55-pakken – EU er klar for trilogforhandlinger.....	2
Revisjon av EUs kvotesystem (ETS)	4
Revisjon av regelverket for karbonopptak fra areal- og skogbruk (LULUCF-forordningen).....	4
Innsatsfordelingsforordningen (Effort Sharing Regulation (ESR)).....	5
Regelverk for utslippskrav til produsenter av person- og varebiler	5
Et europeisk sosial klimafond («Social Climate Fund» (SCF))	5
Kommisjonen foreslår nytt regelverk for reduksjon av kortlevde klimagasser.....	5
Forslag til en ny forordning om F-gasser	6
Forslag til en ny forordning om ozonreducerende stoffer	6
Supplerende delegert rettsakt under taksonomiforordningen som omfatter gass og kjernekraft	6
EU forhandler om batteriforordningen.....	6
EU diskuterer lovforslag for å hindre omsetning av varer som risikerer å bidra til avskoging.....	8
Revidert grensekryssforordning for avfall behandles i Rådet og EP.....	9
EU diskuterer forslag om nytt direktiv mot miljøkriminalitet.....	9
EU enige om endringer i forordningen om persistente organiske miljøgifter (POP-forordningen).....	10
Kommisjonen legger frem forslag til ny økodesignforordning	11
Kommisjonen legger frem forslag til ny tekstilstrategi	11
Kommisjonen legger frem revidert byggevareforordning	12
Kommisjonen legger frem forslag til styrket forbrukerdeltagelse i det grønne skiftet.....	13
Kommisjonen legger frem forslag til revidert industriutslippsdirektiv	14
Kommisjonen legger frem forslag til forordning for å restaurere natur	15
Felleserklæring om styrket samarbeid mellom Norge og EU om klima og industri	16
Seminar om EU, Norden og grønn skipsfart	16
Politiske møter mellom miljøministrene i Rådet.....	16

Hovedpunkter:

- **Russlands invasjon av Ukraina har vært bakteppet for all europeisk politikk i forrige halvår. EUs klima- og miljøagenda har ikke stoppet opp som følge av den geopolitiske situasjonen eller energikrisen. Tvert imot har medlemslandene, koordinert av et ambisiøst og kompetent Frankrike som formannskapsland, fått til store gjennombrudd innen EUs grønne giv.**
- **Europaparlamentet og EUs medlemsland i Rådet har i løpet av vårsemesteret blitt enige hver for seg om et forhandlingsmandat til det meste av klimapakken «Klar for 55». Dette er et stort skritt for EUs klimaarbeid. Trilogforhandlingene om pakken er dermed klare til oppstart.**
- **Medlemsstatene har blitt enige om posisjon til Kommisjonens forslag til å hindre omsetning av varer med avskogingsrisiko og den nye batteriforordningen. Europaparlamentet har tatt stilling til batteriforordningen og trilogforhandlingene der har startet. Parlamentet har ikke rukket å stemme gjennom en posisjon på regelverket om avskoging, men ventes gjøre det snart.**
- **I løpet av vårsemesteret la Kommisjonen frem en rekke forslag som er viktige i EUs grønne giv, som for eksempel bekjempelse av kortlevde klimagasser og miljøkriminalitet, fremme av bærekraftige produkter, restaurering av natur og styrket forbrukermakt i det grønne skiftet. Disse forslagene er nå til vurdering i Rådet og Europaparlamentet**

Et halvår med fransk formannskap

Frankrike hadde store ambisjoner for sitt EU formannskap fra 1. januar til 31. juli 2022. På klima- og miljøområdet levde landet i stor grad opp til egne ambisjoner. Dette til tross for Russlands invasjon av Ukraina 24. februar, men også president- og parlamentsvalg i Frankrike i løpet av våren. Franskmennene loset frem enighet i Rådet på alle deler av Klar for 55-pakken, med unntak av energiskattedirektivet som følger en noe annen prosess. I tillegg har de lyktes å oppnå enighet om Rådet sin posisjon for avskogingsfrie produkter. Dette er et viktig regelverk for Frankrike da det omhandler handel og landbruk i tillegg til miljø og klima. Med dette er EU i stand til å begynne trilogforhandlingene mellom Rådet, Europaparlamentet og Kommisjonen om sentrale europeiske klima- og miljøregelverk. Under fransk formannskap er det også flere trilogforhandlinger som har beveget seg fremover, men ikke blitt slutført, som for forslaget til ny batteriforordning.

Klar for 55-pakken – EU er klar for trilogforhandlinger

Europakommisjonen la 14. juli 2021 fram en pakke med lovforslag som skal bidra til at EU når sitt oppdaterte klimamål for 2030. Pakken kalles «Fit for 55» (Klar for 55) ettersom EUs stats- og regjeringssjefer 11. desember 2020 ble enige om å øke EUs klimamål for 2030 fra minst 40 prosent reduserte utslipp til minst 55 prosent reduserte nettutslipp, sammenlignet med 1990.

Europakommisjonens konkrete forslag (under ETS er det også noen mindre lovforslag vi ikke lister opp):

- [Revisjon av EUs kvotesystem \(EU ETS\), inklusive forslag til utvidet virkeområde](#)

- [Revisjon av LULUCF-forordningen \(land use, land use change and forestry\) som omhandler opptak og utslipp fra arealer og skogbruk](#)
- [Revisjon av innsatsfordelingsforordningen \(effort sharing regulation\) for det som ofte kalles ikke-kvotepiktige utslipp \(transport, jordbruk, bygg m.m.\)](#)
- [Revisjon av forordningen om typegodkjente CO₂-utslipp for produsenter av person- og varebiler](#)
- [Revisjon av direktivet om infrastruktur for alternative drivstoff \(AFIR\)](#)
- [Forslag til forordning om opptak av fornybare og lavkarbondrivstoff i maritim sektor \(FuelEU Maritime\)](#)
- [Forslag til forordning om opptak av bærekraftige alternative drivstoff i luftfarten \(RefuelEU Aviation\)](#)
- [Revisjon av fornybardirektivet](#)
- [Revisjon av energieffektiviseringsdirektivet](#)
- [Revisjon av energiskattedirektivet](#)
- [Forslag til forordning om karbongrensejusteringsmekanisme \(Carbon border adjustment mechanism \(CBAM\)\)](#)
- [Forslag om forordning som etablerer et sosialfond for klimainnsats \(Social Climate Fund\)](#)

Høsten 2021 ble benyttet til grundig gjennomgang av Kommisjonens omfattende forslag til ny klimapakke som skal gi tilstrekkelige utslippsreduksjoner for at EU skal nå sine nye klimamål for 2030. I løpet av første halvår 2022 har man både i Rådet og Europaparlamentet jobbet hardt for å oppnå enighet innad i institusjonene. Miljøministrene i Rådet møttes til formelt ministermøte 17. mars og 28. juni. Før man i Brussel tok sommerferie hadde man i begge institusjonene oppnådd enighet om forhandlingsposisjoner for de fleste regelverksforslagene i «Klar for 55»-pakken. Rådet har kommet lenger enn Europaparlamentet. EP i plenum ventes å ta stilling til forslagene til direktiv for fornybar energi og energieffektivisering i september samt forordningen for infrastruktur for alternative drivstoff i transportsektoren (AFIR) og forordningen om bærekraftig drivstoff i skipsfarten (FuelEU Maritime) rundt midten av oktober 2022. For de resterende regelverksforslagene i klimapakken er EU nå klar for såkalte trilogforhandlinger mellom Rådet, Europaparlamentet og Kommisjonen.

Tsjekkia overtok EU-formannskapet fra 1. juli og har det til 31. desember 2022. De vil lede forhandlingene fra medlemsstatenes side mens Europaparlamentet blant annet vil representeres av saksordfører for regelverksforslaget. For noen regelverksforslag ble det gjennomført et innledende møte mellom de tre institusjonene allerede før sommerferien. Det er ventet lange forhandlinger om regelverkspakken. Mange håper at forhandlingene er klare til klimatoppmøtet (COP27) i november i år, men belager seg samtidig på at enighetene lar vente på seg til våren neste år under svensk EU-formannskap.

I denne halvårsrapporten vil vi kort oppsummere noen av hovedelementene i posisjonene i Rådet og Europaparlamentet i de delene av «Klar for 55»-pakken som er miljøministrene i Rådet sitt ansvar. Dette er *EUs kvotesystem (ETS) inkludert kvotehandling for veitrafikk og bygg («ETS2»)*, *innsatsfordelingsforordningen (ESR)*, *forordning for land- og skogbruk (LULUCF)*, *Det sosiale klimafondet (SCF)* samt *reviderte CO₂-standarder for kjøretøyprodusenter av person- og varebiler*. I hvert av regelverkene lenker vi til posisjonene til Rådet og Europaparlamentet. For mer substans om innholdet i de ulike forslagene så viser vi til [halvårsrapporten om klima og miljø for høsten 2021](#). De øvrige regelverkene sorterer under finansministrene, energiministrene og samferdselsministrene i Rådet.

Revisjon av EUs kvotesystem (ETS)

I all hovedsak gis det fra [Rådet](#) og [Europaparlamentet](#) støtte til Kommisjonenens forslag om 61 prosent reduserte utslipp i ETS i 2030 sammenlignet med 2005, men EP ønsker at ambisjonen skrur opp til 63 prosent. Til sammenligning setter dagens regelverk mål om 43 prosent reduserte klimagassutslipp i 2030. Rådet har vært opptatt av å styrke mekanismen i ETS som skal motvirke store prisfluktuasjoner. Både Rådet og EP støtter Kommisjonenens forslag om at skipsfarten skal inn i det alminnelige kvotesystemet, men EP har en mer ambisiøs posisjon når det gjelder hvilke fartøygrupper- og størrelse som skal omfattes.

Både Rådet og EP gir støtte til opprettelsen av et separat kvotesystem for veitrafikk og bygg, såkalt «ETS2», som foreslått av Kommisjonen. EP vil i første omgang av man skjermes husholdninger mens Rådet gjerne vil beholde Kommisjonenens foreslåtte omfang, men utsetter innføringen av ETS2. Kommisjonen har lagt opp til at både næringsliv og husholdninger omfattes. Klimakommisær Timmermans har uttalt seg kritisk til EPs posisjon. Blant annet viser han til at dette drastisk vil redusere omfanget og derfor effekten av regelverket. I tillegg skal Det sosiale klimafondet (SCF) finansieres av ETS2-kvotesalg. Det blir betydelig mindre inntekter om husholdninger tas ut av kvoteplikten. Rådets holdning er forøvrig at land med en høyere hjemlig karbonskatt enn kvoteprisen skal kunne unntas ETS2.

Forslaget om fremtiden til EUs kvotesystem er også tett knyttet til diskusjonen om en karbongrensejusteringsmekanisme (CBAM), og da særlig spørsmålet om hvor fort man skal fase ut såkalte «gratiskvoter». Disse vederlagsfrie utslippstillatelsene eksisterer for å forhindre karbonlekkasje – at industrien flytter til land med lavere klimabeskyttelse. Innfasing av CBAM vil speile utfasingen av gratiskvotene. EP vil ha utfasing av ETS-gratiskvoter i sektorene omfattet av CBAM fra 2027 til 2032. Til sammenligning foreslår Kommisjonen at dette skal skje mellom 2026 og 2035, noe som også har fått støtte i Rådet. Selve CBAM-regelverket behandles av finansministrene i Rådet, men av miljøkomiteen i Europaparlamentet. I Norge er det Finansdepartementet som hovedansvarlig for å følge regelverket.

Om ETS Luftfart, se posisjonene til [Rådet](#) og [EP](#).

Om beslutningen om ETS Markedsstabiliseringsreserven, se posisjonene til [Rådet](#) og [EP](#).

Revisjon av regelverket for karbonopptak fra areal- og skogbruk (LULUCF-forordningen)

Når det gjelder revisjon av klimaregelverket for areal- og skogbruk («Land-use, land-use change and forestry (LULUCF)») har [Rådet](#) og [EP](#) vedtatt posisjoner som kan sies hovedsakelig å være i tråd med Kommisjonenens forslag. De tre institusjonene er enige om et ambisjonsnivå på 310 millioner tonn CO₂-ekv. i nettoopptak fra sektoren i 2030. Derimot vil Rådet ha en justering slik at regelverket ikke lenger skal inneholde årlige bindende mål fra 2026 til 2030, men heller indikative mål i perioden samt et bindende 2030-mål. Dette er viktig for Rådet da karbonopptaket fra skog og jord kan fluktuere betydelig fra år til år. Rådet vil også at målet formuleres relativt til tidligere nettoopptak, snarere enn som absolutte tall. Verken EP eller Rådet støttet en sammenslåing av LULUCF og jordbruk til en ny sektor, slik Kommisjonen foreslår fra 2031. EP vil at Kommisjonen innen 1. januar 2025 skal foreslå europeiske og nasjonale måltall for nettoopptak for 2035, 2040, 2045 og 2050. Rådet har en posisjon der de ønsker mer fleksibilitet i regelverket enn det Kommisjonen har foreslått.

[Innsatsfordelingsforordningen \(Effort Sharing Regulation \(ESR\)\)](#)

Kommisjonen foreslår at ikke-kvotepfiktige klimagassutslipp (transport, jordbruk, bygg, m.m.) skal reduseres med 40 prosent i 2030 sammenlignet med 2005. Til sammenligning er klimamålet for 2030 i dagens innsatsfordelingsforordning en reduksjon på 30 prosent. [Rådet](#) og [EP](#) støtter Kommisjonens foreslåtte ambisjon i revidert innsatsfordelingsforordning. Det vil si at verken Rådet eller EP ønsker å justere på de nasjonale klimamålene i ikke-kvotepfiktig sektor i Kommisjonens forslag. Selv om EP ikke vil endre på 2030-målene vil de ha en strammere utslippsbane og mindre fleksibilitet i oppnåelsen av nasjonale mål – både når det gjelder «lån» av fremtidig utslippsenheter («*annual emissions allocation*» (AEA)) og sparing av overskudd. Rådet ønsker mer fleksibilitet, for eksempel mer mulighet for å overføre utslippsenheter mellom land.

[Regelverk for utslippskrav til produsenter av person- og varebiler](#)

I posisjonene til [Rådet](#) og [EP](#) gir de støtte til Kommisjonens forslag om det som i realiteten innebærer en utfasing av salg av nye person- og varebiler med forbrenningsmotor innen 2035 – altså såkalte typegodkjente utslipp høyere enn 0 gram CO₂ per kilometer. Det har vært sterke krefter, særlig i EP, som har ment at denne «sluttdatoen» er for ambisiøs. EU-landene har vært mer delt. Flere EU-land har uttrykt skepsis til Kommisjonens forslag mens en gruppe andre EU-land har argumentert for et mer ambisiøst regelverk med en fremskyndet utfasingsdato (2030) for salg av nye biler med forbrenningsmotor. Den norske regjeringen har også stilt seg bak 2030 som utfasingsdato. Rådet og EP vil stramme inn fleksibilitetene som forenkler oppnåelsen av kravene for typegodkjente CO₂-utslipp, for eksempel «bonuser» ved salg av nullutslippskjøretøy. I Norge er det Samferdselsdepartementet som har hovedansvar for regelverket.

[Et europeisk sosial klimafond \(«Social Climate Fund» \(SCF\)\)](#)

Kommisjonen har vært klare på at et kvotehandelsystem for veitrafikk og bygg («ETS2») må medføre opprettelsen av et sosialt klimafond (SCF). Dette skal motvirke skjeve sosiale utslag når man innfører prising av utslipp fra veitrafikk og bygg. Det skal gå primært til å støtte husholdninger og «mikrobedrifter» sine investeringer i tiltak for energieffektivisering og overgang til null- og lavutslippsteknologi. Det kan også gis midlertidig direkte inntektsstøtte. Dette fondet skal være knyttet til inntekter fra det nye kvotesystemet.

[Rådet](#) og [EP](#) er enige med Kommisjonen om at SCF skal opprettes og at fondet skal hente sine inntekter fra ETS2. Derimot har Rådet og EP ulike syn på oppstart og omfanget av ETS2, noe som igjen påvirker størrelsen av det sosiale klimafondet.

[Kommisjonen foreslår nytt regelverk for reduksjon av kortlevde klimagasser](#)

Kommisjonen la 5. april 2022 frem forslag til to nye forordninger om [strengere kontroll med fluorholdige drivhusgasser](#) (såkalte F-gasser (HFK, PFK, SF₆)) og [ozonreduserende stoffer](#). Disse forslagene er en del av Kommisjonens arbeid med å redusere klimagassutslipp. Det er beregnet at gjennomføring av forslagene kan redusere EUs klimagassutslipp med i alt 490 millioner tonn CO₂-ekvivalenter innen 2050. F-gasser og ozonreduserende stoffer er veldig sterke klimagasser, ofte har de en flere tusen ganger større klimapåvirkning (globalt oppvarmingspotensial (GWP) enn CO₂). Ozonreduserende stoffer ødelegger ozonlaget som beskytter livet på jorden mot skadelig UV-stråling.

Kommisjonen anerkjenner at eksisterende EU-lovgiving allerede har begrenset bruken av disse gassene, men at de nye forslagene vil sette ytterligere fart på utviklingen, i tråd med

ambisjonene i EUs grønne giv. For mer informasjon, se Kommissjonens nettside om forslagene: [Phasing down fluorinated greenhouse gases \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/euro-press/press-room/2021/08/21-08-2021-phasing-down-fluorinated-greenhouse-gases)

Forslag til en ny forordning om F-gasser

På EU-nivå utgjør F-gassene rundt 2,5 prosent av drivhusgassene. [Forslaget til ny forordning om F-gasser](#) er beregnet til å redusere klimagassutslippene med rundt 40 millioner tonn CO₂-ekvivalenter frem til 2030 ut over reduksjonen med gjeldende regelverk. I tillegg vil forslaget kunne føre til en ytterligere akkumulert reduksjon på 310 millioner tonn CO₂-ekvivalenter i 2050.

Det nye forslaget vil stramme betydelig inn på utfasingen av HFKe slik at nivået er 98 prosent lavere i 2050 enn i 2015. Kommissjonen vil innføre begrensninger som skal sikre at F-gasser kun anvendes i nytt utstyr der det ikke finnes egnede alternativer. Kommissjonen vil også innen 2031 fase ut bruk av SF₆ i visse nye elektriske installasjoner. Videre ønsker Kommissjonen langt bedre implementering, overvåking og håndheving. Med forslaget vil EU fullt ut leve opp til forpliktelsene i Montrealprotokollen ved at unntak i EUs regelverk fjernes, skriver Kommissjonen.

Forslag til en ny forordning om ozonreduserende stoffer

Med [forslag](#) til revidert ozonforordning vil Kommissjonen redusere bruken av ozonreduserende stoffer i produkter. Det anslås at endringsforslagene innen 2050 kan forhindre utslipp tilsvarende 180 millioner tonn CO₂-ekvivalenter og 32 000 tonn utslipp med ozonreduserende potensial (Ozone Depletion Potential (ODP)). Som for revidert F-gassforordning tas det også her sikte på å bedre implementering, overvåking og håndheving.

Supplerende delegert rettsakt under taksonomiforordningen som omfatter gass og kjernekraft

Kommissjonen fastsatte 2. februar 2022 en [supplerende delegert rettsakt](#), under taksonomiforordningen, som omfatter gass og kjernekraft. Verken Rådet eller Europaparlamentet motsatte seg den delegerte rettsakten og den er dermed gjennomført og trer i kraft 1. januar 2023.

Den delegerte rettsakten har vært kontroversiell. Østerrike har varslet at de vil prøve rettsaktens gyldighet for retten. Europaparlamentets miljøkomité stemte først for å forkaste den, men dette fikk ikke gjennomslag i plenum.

[«Plattformen for bærekraftig finans»](#), som er ekspertrådgivere til Kommissjonen for taksonomien, la i løpet av våren 2022 frem tilrådninger til tekniske screeningkriterier til de resterende fire miljømålene. For klimagassreduksjon og klimatilpasning er det allerede utarbeidet kriterier. Kommissjonen ventes å følge opp Plattformens forslag til høsten. Plattformen har også lagt fram forslag til en taksonomi for omstillingsaktiviteter og en sosial taksonomi.

EU forhandler om batteriforordningen

Kommissjonen la 10. desember 2020 frem et forslag til [batteriforordning](#). Dette var Kommissjonens første regelverksleveranse under EUs handlingsplan for sirkulær økonomi og skal erstatte batteridirektivet av 2006 (Direktiv 2006/66/EF).

Regelverksforslaget er meget omfattende og regulerer alle ledd i batteriets levetid, se tidligere halvårsrapporter og [EØS-notat](#).

Batteriforordningen har blitt diskutert på flere miljørådsmøter tidligere, både under tysk, portugisisk og slovensk formannskap og det franske formannskapet hadde en klar ambisjon om å slutføre prosessen og vedta en forhandlingsposisjon til trilogforhandlingene med Europaparlamentet og Kommisjonen. Rådet vedtok sin posisjon, en såkalt [«general approach»](#), på miljørådsmøtet 17. mars.

De viktigste endringene som Rådet har kommet fram til er at man foreslår en dobbel juridisk hjemling både i indre marked artikkel og miljø i EU-traktaten, 114 TEUF og 192(1) TEUF idet bestemmelsene i kapittel VII er basert på artikkel 192 (1). Dette støttes av medlemslandene da reguleringen har et dobbelt formål, både ivaretagelse av miljø og fremme et indre marked. Virkeområdet for forordningen er også utvidet slik at eksempelvis batterimoduler inngår. I tillegg foreslås grense på 2 kWh fjernet og alle elbilbatterier inkluderes, samt at lette batterier benyttet i elsykler og scootere omfattes. Videre er det foreslått en endring som vil gi medlemsland initiativrett for begrensning av farlige stoffer i artikkel 6. Medlemslandene ønsker et sterkere aktsomhetskrav («due diligence») i lovforslaget som er foreslått og lovforslaget er endret slik at det i større grad skal harmonisere med rammedirektivet for avfall og de bestemmelser som gjelder for utvidet produsentansvar og minimumskriterier for avfall som er satt i dette. Flere endringer er derfor gjennomført i kapittel VII. Tilgangen på data er også styrket i Rådets forslag.

Europaparlamentet vedtok [sin posisjon 10. mars](#) med god margin. Europaparlamentet foreslo endringer i Kommisjonens forslag som inkluderer: Sterkere krav til bærekraft, ytelse og merking, due diligence policy for verdikjede av batteriselskaper og strengere mål for avfallsinnsamling, resirkulering og materialgjenvinning. Pressemelding Europaparlamentet: [MEPs want to strengthen new EU rules for batteries | News | European Parliament \(europa.eu\)](#)

Rapportør for batteriforordningen Simona Bonafè fra sosialdemokratene (S&D) har sagt at krigen i Ukraina har gjort dette arbeidet mer strategisk viktig. Hun viste til at forordningen vil bidra til bærekraftig produksjon i Europa som er nødvendig da man regner med en økning på 15 ganger dagens volum i batterietterspørsel innen 2035, og da må fokuset på strategiske materialer og metaller som litium, kobolt og nikkell styrkes. Rapportøren ønsket et pantesystem for batterier som ble stemt ned, men Europaparlamentet foreslo en rekke endringer til reguleringen som inkluderer høyere krav til bruk av resirkulerte metaller (sekundære råvarer) i nye batterier, utvidelse av virkeområdet til å inkludere også lette batterier (til bruk i elsykler og elscootere), merking av klimagassutslipp fra hele livsløpet, og felles standarder for ladere og krav om dokumentasjon vedrørende menneskerettigheter.

Brukte batterier har lenge vært et avfallsproblem, men nå er disse sett fra et sirkulær økonomi perspektiv, i tråd med målet om at EU blir selvforsynt med de råvarene som brukte batterier inneholder. Behovet for anlegg som resirkulerer og behandler brukte batterier vil øke 700 ganger innen 2050, sammenliknet med i dag. Forordningen skal gi forutsigbarhet for alle aktører i verdikjeden og stimulere til investeringer i produksjonsanlegg for bærekraftige batterier.

Videre prosess: Mange venter at trilogforhandlingene mellom Kommisjonen, Rådet og Europaparlamentet avsluttes før jul 2022. Samtidig er regelverket så krevende at det kan ta lenger tid.

EU diskuterer lovforslag for å hindre omsetning av varer som risikerer å bidra til avskoging

Kommisjonen lanserte 17. november 2021 sitt forslag til nytt regelverk for avskogingsfrie produkter. [Forordningsforslaget](#) fastsetter en rekke krav til omsettere av soya, storfekjøtt, palmeolje, tre, kakao og kaffe og noen bearbejdede produkter, som lær, sjokolade og møbler på det europeiske markedet. Dette er de varene omsatt på det europeiske markedet, som bidrar mest til global avskoging og skogforringelse. Regelverket gjelder både varer produsert innenfor og utenfor Europa og formålet er å sikre at bare avskogingsfrie og lovlige produkter (i henhold til lovene i opprinnelseslandet) er tillatt på EU-markedet og regelverket skiller ikke på lovlig og ulovlig avskoging. Området varene er produsert må ikke være avskoget etter 31. desember 2020. Satellittovervåking vil kunne benyttes for å kontrollere etterlevelse av regelverket og regelverket overlapper i stor grad med Tømmerforordningen (EUTR) som derfor vil trekkes når dette lovforslaget trer i kraft.

EU-delegasjonen i Brussel arrangerte et [webinar](#) om regelverket mandag 22. november 2021 hvor Kommisjonen, [det norske klima og skoginitiativet \(NICFI\)](#) og organisasjonen [TRASE](#) som jobber med datainnsamling for å avdekke avskoging deltok.

Forslaget ble diskutert på uformelt miljøministermøte i Frankrike 20. januar i år og Rådet vedtok sin posisjon, en såkalt [«general approach»](#), på miljørådsmøtet 28. juni.

Rådet fastsatte at obligatoriske aktsomhetsregler skal gjelde for alle operatører og næringsdrivende som plasserer, gjør tilgjengelig eller eksporterer følgende produkter fra EU-markedet: Palmeolje, storfekjøtt, tømmer, kaffe, kakao, soya og bearbejdede produkter som lær, sjokolade og møbler. Rådet har ønsket å gi mer fleksibilitet i oppfølging av lovforslaget, enklere og tydeligere aktsomhetsregler for å unngå duplisering av forpliktelser og reduserte administrative byrder for operatører og medlemslands myndigheter. Det gir også mulighet for små operatører til å stole på større operatører for å utarbeide disse erklæringene. Rådet ble enige om å sette opp et benchmarksystem, som tildeler tredje- og EU-land et risikonivå knyttet til avskoging (lav, standard eller høy). Risikokategorien vil bestemme nivået på spesifikke forpliktelser for operatører og medlemslands myndigheter til å utføre inspeksjoner og kontroller. Dette vil bety økt overvåking for høyrisikoland og forenklet due diligence for lavrisikoland. Rådet tydeliggjorde kontrollforpliktelsene og fastsatte kvantifiserte mål om minimumskontrollnivåer for standard- og høyrisikoland. Rådet opprettholdt bestemmelser om effektive, forholdsmessige og avskrekkende straffer og styrket samarbeid med partnerland, som foreslått av Kommisjonen.

Rådet endret definisjonen av "skogforringelse" til strukturelle endringer i skogdekket, i form av konvertering av primærskog til plantasjeskog eller til annen skogkledd mark.

Til slutt styrket Rådet menneskerettighetsaspektene ved teksten, særlig ved å legge til flere referanser til FNs erklæring om urfolks rettigheter.

Videre prosess: Miljøkomiteen ENVI diskuterte og stemte over avskogingsforslaget 12. juli [ENVI Members to vote on deforestation regulation proposal | Highlights | Home | ENVI | Committees | European Parliament \(europa.eu\)](#) Det er forventet at Parlamentet vil vedta sin posisjon 12. september 2022 og deretter er dette lovforslaget klart for trilogforhandlinger mellom Rådet, Parlamentet og Kommisjonen.

Europaparlamentet presenterte for øvrig høsten 2020 sitt [eget forslag til regelverk for avskogingsfrie verdikjeder](#) som inkluderte flere naturtyper enn EU kommisjonen.

Revidert grensekryssforordning for avfall behandles i Rådet og EP

Dette reviderte [lovforslaget](#) ble lagt fram av Kommisjonen 17. november i fjor, og har som formål å fremme resirkulering av avfall internt i EU på tvers av landegrensene, forhindre eksport av avfall som ikke behandles forsvarlig til tredjeland og redusere ulovlig eksport av avfall. Revisjonen skal bidra til at avfall i større grad benyttes som sekundære råvarer og derfor erstatter jomfruelige materialer og bidrar til en mer sirkulær økonomi. Det reviderte regelverket skal sikre bedre kontroll med avfall som transporteres over landegrensene og bidra til bærekraftig håndtering i destinasjonslandene.

Endringene av regelverket inkluderer blant annet full digitalisering av prosedyrer som styrer forsendelser av avfall mellom EU-medlemsstater, harmonisert klassifisering av avfall på EU-nivå i EU og nye og strengere vilkår for forsendelser av avfall til forbrenning eller deponering, slik at de kun tillates i begrensede og godt begrunnede tilfeller. Muligheten for avfallseksport ut av EU, til land som ikke er OECD-medlemmer begrenses. Innsatsen mot ulovlig eksport av avfall forsterkes ved nettverksbygging mellom relevante kompetansemiljøer hvor European Anti-Fraud Office (OLAF) vil bidra.

Forslaget er nå til behandling i Rådet og Europaparlamentet. På miljørådsmøtet 28. juni la formannskapet frem en såkalt [«progress report»](#) for grensekryssforordningen. Flere medlemsland uttrykte bekymring for hvordan digitalisering av dokumentasjon ved forsendelse av avfall skal fungere, hvordan revisjon av fasiliteter i tredjeland som mottar avfall skal gjennomføres og rollen til OLAF (the European anti-fraud office) i håndheving av regelverket. I tillegg ble det stilt spørsmål om tidsfrister for ikrafttredelse av lovforslaget, og det ble reist bekymring for kravet om at EU-eksporter skal forhåndsgodkjenne anlegg i tredjeland som skal motta avfall som ikke er klassifisert som farlig. Sistnevnte ble av blant annet Malta og Slovenia ansett for å være svært krevende for små og mellomstore aktører. Spania og Danmark fokuserte derimot på muligheten ved å resirkulere metaller og råvarer fra avfall og stoppe lekkasjen av disse ut av Europa. Blant annet Spania og Danmark mener disse metallene og råvarene må gjenvinnes og benyttes som sekundære råvarer i Europa.

I Europaparlamentet er det miljøkomiteen ENVI som behandler forslaget fra Kommisjonen og Pernille Weiss fra EPP er ansvarlig rapportør. Hun la frem sitt forslag til rapport 11. mai 2022, se lenke [Revision of waste shipment rules | Subject files | Home | ENVI | Committees | European Parliament \(europa.eu\)](#)

Videre prosess: Dette lovforslaget vil bli behandlet videre i Rådet under tsjekkisk formannskap som vil forsøke å oppnå mest mulig under sitt formannskap. Europaparlamentet vil etter planen ha en posisjon klar i november 2022.

EU diskuterer forslag om nytt direktiv mot miljøkriminalitet

15. desember lanserte Europakommisjonen et forslag til nytt [miljøkrimdirektiv](#) (*Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the protection of the environment through criminal law and replacing Directive 2008/99/EC*) samtidig som de publiserte en [melding om miljøkriminalitet](#). Målet med forslaget var å gjøre beskyttelse av miljøet mer effektivt gjennom å styrke EUs rettslige rammeverk for bekjempelse av miljøkriminalitet, definere nye handlinger som miljøkriminalitet, forbedre etterforskningen og

rettsforfølgelsen gjennom å oppdatere direktivets virkeområde samt å skjerpe straffene ved slik kriminalitet.

Direktivet foreslår å definere nye kategorier for lovbrudd som miljøkriminalitet som ulovlig tømmerhandel, ulovlig gjenvinning av skip, ulovlig uttak av vann som forårsaker betydelig skade på vannressurser, alvorlige brudd på EUs kjemikalielovgivning som forårsaker betydelig skade på miljø eller menneskers helse.

Forslaget er fortsatt til behandling i rådsstrukturen med sikte på å oppnå enighet i Rådet om en posisjon til forhandlinger med Europaparlamentet. Parallelt har Europaparlamentet arbeidet med å utarbeide sin posisjon til ev. forhandlinger med Rådet.

Det franske formannskapet arrangerte 17-18 mai en konferanse om miljøkriminalitet [Conference: “Environmental Protection through Criminal Law: A challenge for Europe” - French Presidency of the Council of the European Union 2022 \(europa.eu\)](#) [Justisrådsmøtet](#) avholdt 9. og 10. juni vedtok en «[partial general approach](#)» på forslaget om minimumsstraffer for miljøkriminalitet.

Europaparlamentets saksordfører Antonius Manders fra EPP vil ha klar sin rapport på forslaget innen utgangen av september og Europaparlamentet vil etter planen vedta sin posisjon i plenums møtet 12-15 desember i år.

Videre prosess: Under tsjekkisk formannskap vil COPEN (Working Party on Judicial Cooperation in Criminal Matters) fortsette arbeidet med direktivet med mål om å kunne vedta en posisjon på Justisrådsmøtet 8-9 desember 2022.

EU enige om endringer i forordningen om persistente organiske miljøgifter (POP-forordningen)

Kommisjonen foreslo 28. oktober 2021 en [endring](#) i PoPs-forordningens vedlegg. Formålet var å redusere innhold av organiske miljøgifter i avfall. Persistente organiske miljøgifter er spesielt skadelige kjemikalier og selv om de vanligvis ikke lenger brukes i nye produkter, kan de fortsatt finnes i avfall som kommer fra enkelte forbrukerprodukter som vannavstøtende tekstiler, møbler, plast og elektronisk utstyr. For å nå en sirkulær økonomi, hvor avfall i økende grad vil bli brukt som sekundært råstoff, er det avgjørende å begrense forekomsten av persistente organiske miljøgifter i avfallet. Rådet og Europaparlamentet har behandlet Kommisjonens forslag og nådde en foreløpig enighet om revisjon av vedleggene til forordningen om POPs (persistente organiske stoffer), se [lenke](#).

Rådet og Parlamentet ble derfor enige om å innføre nye kjemikalier på listen over persistente organiske miljøgifter og å begrense deres tilstedeværelse i avfall ved å skjerpe konsentrasjonsgrensene. Stoffene er blant annet de såkalte perfluorerte alkylfenoler PFOA og PFHxS, dioksiner og furaner. For ytterligere informasjon se [lenke](#)

Se også [Circular Economy: Parliament wants to reduce harmful chemicals in waste | 02-05-2022 | News | European Parliament \(europa.eu\)](#)

I tillegg vil Kommisjonen vurdere om EUs avfallslovgivning skal endres slik at avfall som inneholder persistente organiske miljøgifter som overskrider konsentrasjonsgrensene angitt i vedlegg IV til POP-forordningen, skal klassifiseres som farlig.

Kommisjonen legger frem forslag til ny økodesignforordning

Kommisjonen la 30. mars 2022 fram et forslag til [forordning om økodesign for bærekraftige produkter](#). Forslaget tar for seg produktdesign, som bestemmer opptil 80 % av et produkts livssyklus miljøpåvirkning. Kommisjonen fremhever at deres forslag utvider det eksisterende rammeverket for økodesign på to måter. Forslaget er ment å dekke et bredest mulig produktspekter og dessuten utvider det omfanget av kravene som produktene skal oppfylle som inkluderer sirkularitet og livsløpsslipp. Bare noen få produktkategorier vil være unntatt, som fôr, mat og medisiner. I dag gjelder økodesigndirektivet i hovedsak energirelaterte produkter. I dag gjelder økodesigndirektivet energirelaterte produkter.

Det foreslås nye krav for å gjøre produktene mer pålitelige, gjenbrukbare, oppgraderbare, reparerbare, enklere å vedlikeholde, pusse opp og resirkulere, samt at de skal være energi- og ressurseffektive. I tillegg vil produktspesifikke informasjonskrav sikre at forbrukerne kjenner til miljøkonsekvensene av kjøpene deres. Alle regulerte produkter vil ha digitale produktpass. Dette vil gjøre det lettere å reparere eller resirkulere produkter og gjøre det lettere å spore stoffer som gir grunn til bekymring langs forsyningskjeden. Forslaget inneholder også tiltak som skal forhindre at usolgte forbruksvarer blir destruert. I første omgang må aktørene rapportere på hvordan de destruerer usolgte produkter, gjennom eksempelvis forbrenning, deponering eller liknende. I neste omgang varsler Kommisjonen at forbud mot destruksjon av usolgte produkter vil bli aktuelt.

Kommisjonen ønsker også at den foreslåtte forordningen skal erstatte det eksisterende økodesigndirektivet fra 2009. Kommisjonen håper med det å styrke det indre markedet ved unngå divergerende lovgivning i hver medlemsstat. Dette er også viktig for verdiskaping og innovasjon, mener Kommisjonen, særlig innen redesign, vedlikehold, resirkulering og reparasjon.

Kommisjonen la i forbindelse med lovforslaget også fram en [arbeidsplan for økodesign og energimerking](#) for 2022 til 2024 som et tiltak i overgangen fram til forordningen trer i kraft. Arbeidsplanen dekker nye energirelaterte produkter og oppdaterer og øker ambisjonen for produkter som allerede reguleres. I framtidige arbeidsplaner vil man ikke begrense seg til energirelaterte produkter, men også de nye kriteriene for bærekraftige produkter vil inkluderes.

EU-kommisjonen vil åpne en høring for lovforslaget og vil også legge fram en strategi for implementering når forslaget har blitt godkjent av Rådet og Europaparlamentet. I Norge har Miljødirektoratet gjennomført en høring om lovforslaget.

Kommisjonen legger frem forslag til ny tekstilstrategi

Parallelt med forslaget om ny økodesignforordning la Kommisjonen 30. mars 2022 fram en tekstilstrategi. Tekstiler er blant produktgruppene Kommisjonen først vil prioritere å regulere under ny økodesignforordning og i tekstilstrategien foreslås tiltak som går lenger enn i økodesignforordningen. Målet er at tekstilsektoren skal transformeres i bærekraftig retning, forhindre «fast fashion», og redusere avfallsmengder.

Hovedpunkter fra tekstilstrategien:

- Nye designkrav for tekstiler, som en del av revidert økodesignforordning, med blant annet obligatoriske minstekrav til bruken av resirkulerte fibere i tekstiler. I tillegg ulike krav til reparasjon, gjenbruk, slitestyrke og fiber-til-fiber-resirkulering.

- For større selskaper vil det under økodesignforordningen bli krav om å rapportere mengder usolgte produkter som destrueres, og informasjon om hvordan de avhendes. I neste fase varsler Kommisjonen at et forbud om destruksjon av usolgte produkter trolig vil komme.
- Tydeligere informasjon og et digitalt produktpass basert på obligatoriske minstekrav for informasjon om sirkularitet og andre miljöhensyn.
- Tiltak rettet mot utilsiktede utslipp av mikroplast fra tekstiler. I tillegg til designkravene vil tiltakene rettes mot for eksempel produksjonen, for-vaskingen av tekstiler ved industrielle produksjonsanlegg, merkingen av produktene, samt å fremme bruk av innovative materialer.
- Kommisjonen foreslår harmoniserte EU-regler for utvidet produsentansvar (EPR) for tekstiler og å innføre økonomiske insentiver for bærekraftige produkter som et ledd i revisjonen av rammedirektivet for avfall ([2008/98](#)) i 2023.
- De vil introdusere markedsovervåkingsmekanismer som gjør det mulig for medlemsland og følge opp regelverket og Kommisjonen vil introdusere en «EU-verktøykasse mot forfalskning» innen 2023.
- Vurdere utviklingen av spesifikke kriterier på EU-nivå for å skille mellom avfall og visse brukte tekstiler. Dette for å hindre at man omgår de foreslåtte EU-reglene for avfallseksport, som i utgangspunktet forbyr å eksportere tekstilavfall ut av OECD, ved å feilaktig merke avfall som "brukte tekstiler".
- Motivere til forretningsmodeller som fremmer utleie av tekstiler såkalte «tjenester som produkter» modeller
- Det vil ikke bli tillatt å markedsføre produkter/tekstiler som miljøvennlige dersom man ikke kan dokumentere dette jamfør standardisert metodikk (PEF) eller Miljømerket Eco Label
- Kommisjonen oppfordrer medlemsland til å støtte gjenbruks- og reparasjonssektoren på nasjonalt, regionalt og lokalt plan. I tillegg oppfordres det til å gi sektoren gunstige skatte- og avgiftsvilkår (innenfor statsstøtte- og WTO-regelverket). Bedrifter oppfordres på sin side til å redusere antallet årlige kleskolleksjoner og å minimere sitt karbon- og miljøfotavtrykk.
- Kommisjonen vil som et ledd i strategien også jobbe internasjonalt for fremgang innen både bærekraft og de sosiale aspektene på tekstilområdet, særlig gjennom G7, G20, den globale alliansen for sirkulærøkonomi og ressurseffektivitet (GACERE) og UNEA.

Kommisjonen legger frem revidert byggevareforordning

I forbindelse med en pakke i tilknytning til sirkulær økonomi la Kommisjonen fram et forslag til [revidert byggevareforordning](#) den 30. mars 2022.

I følge kommisjonen utgjør byggsektoren 10 pst. av verdiskapingen i EU og sysselsetter 25 millioner mennesker i over 5 millioner firmaer. I byggevaresektoren er det omtrent 430 000 selskaper med en omsetning på Euro 800 mrd. De fleste er små- og mellomstore bedrifter og er viktige for lokal samfunn i EUs regioner og byer.

Bygg står for omtrent 50 pst. ressursutvinning og konsum og 30 pst. av avfallet generert i EU hvert år. I tillegg står de for 40 pst av EUs energiforbruk og 36 pst. av energi-relaterte klimagassutslipp.

Revisjonen av byggevarefordningen har to målsettinger. Den ene målsettingen er å fremme et velfungerende indre marked for byggevarer og den andre å bidra til målene for den grønne og digitale transformasjon og da spesielt en moderne, ressurseffektiv og konkurransedyktig økonomi. Med forslaget til revidert byggevaredirektiv ønsker man å styrke og modernisere reglene som har vært i kraft siden 2011.

Utgangspunktet for forslaget til revisjon er fire spørsmål eller problemstillinger i tilknytning til det indre marked og byggevarer, implementeringsutfordringer på nasjonalt nivå, komplisert regelverk (legal framework)/manglende forenkling og at forordningen ikke var i stand til å bidra til overordnede politiske målsettinger som den grønne og digitale transformasjonen. Med forslaget ønsker man å skape et harmonisert ramme for å vurdere og kommunisere miljø og klimaegenskaper (performance) til byggevareprodukter. Nye krav til produkter vil sikre at utformingen og produksjonen av byggevareprodukter er basert på sist tilgjengelig teknologi for å gjøre de mer varige, lettere å reparere, resirkulerbare og lettere å reproducere. Det skal gjøre også gjøre det lettere for de som arbeider med standardisering å skape europeiske standarder. Sammen med bedret markedsovervåking og klarere regler for markedsaktører i verdikjeden vil det fremme virkemåten til det indre marked. Det vil også bli tilbudt digitale løsninger for å redusere den administrative byrden.

Kommisjonen legger frem forslag til styrket forbrukerdeltagelse i det grønne skiftet

Kommisjonen la 30. mars 2022 frem [forslag](#) om regelverksendringer for å gjøre det enklere for kvinnen og mannen i gata å treffe bærekraftsrelaterte valg. Ifølge et medfølgende [faktaark](#), ønsker Kommisjonen å legge til rette for at *«forbrukerne skal være bedre informert om hvor lenge et produkt kan forventes å leve og om det kan repareres, enten det dreier seg om mobiltelefoner eller kjøkkenutstyr. De nye reglene vil også beskytte forbrukere bedre mot villedende handelspraksis i form av grønnvasking og førtidig produktforeldelse»*.

Forslaget inngår i Kommisjonens [forbrukerstrategi](#), [handlingsplan for sirkulær økonomi](#) og [grønne giv](#). I forslaget skriver Kommisjonen at det å legge til rette for opplyste og kostnadsbesparende forbrukervalg er en hjørnestein i rammeverket for en bærekraftig produktpolitikk. Dette skal oppnås gjennom styrket forbrukerdeltagelse i den sirkulære økonomien. De konkrete tiltakene skal sikre bedre informasjon om holdbarhet og reparasjonsmuligheter før kontraktsinngåelse, og sterkere vern mot urimelig handelspraksis som motvirker bærekraftig forbruk, som villedende miljømarkedsføring («grønnvasking»), førtidig produktforeldelse og upålitelig og diffus bærekraftsmerking.

[Forslaget](#) er utformet som endringer av direktiv 2005/29/EF om foretaks urimelige handelspraksis overfor forbrukere og forbrukerrettighetsdirektivet 2011/83/EU, gjennomført i norsk rett gjennom markedsføringsloven og angrerettloven.

Når det gjelder forbrukerrettighetsdirektivet, ønsker Kommisjonen å styrke regelverket ved å innføre strengere krav om at næringsdrivende skal informere forbrukere om frivillige garantier, det vil si ordninger der selgere og produsenter går ut over lovpålagte krav ved å påta seg å svare for feil ved ting som ikke er mangler etter regelverket. Kommisjonen skriver at dagens regler ikke gir produsenter tilstrekkelig insentiver til å tilby slike garantier, og at dette slår negativt ut for produkters holdbarhet.

Konkret foreslår Kommisjonen at næringsdrivende – for alle produkter – skal informere forbrukere om garantier om produktlevetid, dersom produsenten tilbyr slik garanti og denne er

lengre enn to år. Når det gjelder energikrevende varer, går Kommisjonen lenger og foreslår at næringsdrivende skal opplyse forbrukerne dersom det ikke foreligger slik garanti. For varer som inneholder digitale elementer, foreslås det at næringsdrivende skal opplyse om hvor lenge produsenten tilbyr programvareoppdateringer, dersom produsenten tilbyr garanti om dette. Det samme gjelder for digitale ytelser og tjenester.

Kommisjonen foreslår også at næringsdrivende skal informere forbrukere om hvordan produkter plasseres seg på en «reparabilitetsskala», der informasjon om dette er tilgjengelig. Reparabilitetsskalaen skal være et sammenligningssystem som viser hvor enkelt det er å reparere produkter. Dette skal utarbeides ved hjelp av metodikk som fastsettes i tråd med europeisk regelverk. Dersom slik informasjon om reparabilitet ikke er tilgjengelig, skal den næringsdrivende likevel opplyse om forhold av betydning for reparasjoner, som for eksempel om det finnes reservedeler og bruksanvisninger for det aktuelle produktet.

Når det gjelder direktivet om foretaks urimelige handelspraksis, foreslår Kommisjonen å legg til ti nye typer handelspraksis til den eksisterende listen over handelspraksis som under enhver omstendighet skal anses som urimelig, og som derfor alltid er forbudt i forbrukerkjøp. Per i dag finnes det 31 typer slik forbudt handelspraksis, disse er i Norge hjemlet i forskrift om urimelig handelspraksis.

[Kommisjonen legger frem forslag til revidert industriutslippsdirektiv](#)

[Forslaget til nytt industriutslippsdirektiv](#) av 4. april 2022 bygger på den overordnede tilnærmingen til det eksisterende industriutslippsdirektivet, som i dag dekker rundt 50 000 store industriarealer og gårdsbruk med intensivt husdyrhold i Europa. Disse installasjonene må overholde utslippsforholdene ved å bruke aktivitetsspesifikke «beste tilgjengelige teknikker» (BAT). Disse teknikkene bestemmes sammen av industri, nasjonale eksperter og kommisjonseksperter, og sivilsamfunnet. De nye reglene vil ifølge Kommisjonen dekke flere utslippskilder, gjøre tillatelser mer effektive, redusere administrative kostnader, øke åpenheten og gi mer støtte til banebrytende teknologier og innovasjon. De første nye forpliktelsene for industrien vil komme i andre halvdel av tiåret.

Hovedpunkter i forslaget til revidert industriutslippsdirektiv:

- Virkeområde for direktivet skal utvides og inkludere de største produksjonsenhetene for storfe. De største enhetene for svin og fjørfe er allerede inkludert i eksisterende direktiv, men terskelen senkes og flere enheter omfattes. Videre skal det nye direktivet inkludere gruvevirksomhet og storskala produksjon av batterier.
- Industriarealene må vurdere om de kan oppnå bedre enn minimumskravene i direktivet, som i dag er det nivået 80 % av arealene legger seg på.
- Reglene for å gi unntak skjerpes.
- Det gis rom for fleksible tillatelser for industri som ønsker å teste ut ny og innovativ teknologi. Det skal etableres et Innovation Centre for Industrial Transformation and Emissions (INCITE) som skal hjelpe innovativ industri. Innen 2030 eller 2034 må industrien lage planer som viser at de er i rute til å nå EUs 2050 ambisjon om null forurensning, sirkulær økonomi og klimanøytralitet.
- Nye såkalte BAT krav vil kunne inkludere bindende krav til ressursutnyttelse. Miljøledelses systemene skal inkludere krav til reduksjon av bruk av farlige kjemikalier.

- Synergier mellom redusert forurensning og avkarbonisering skal systematiseres i beslutningsprosesser om såkalte «best available techniques» (BAT). Energieffektivitet blir en integrert del av tillatelser.
- Kommisjonen vil transformere sitt «European Pollutant Release and Transfer Register» til en EU Industrial Emissions Portal som skal bidra til åpenhet og gi innbyggere bedre tilgang på data vedrørende utslipp fra europeisk industri.

Virkeområdet for direktivet utvides, og inkluderer større deler av storskala intensivt husdyrhold. I henhold til de nye reglene vil de største storfe- farmene gradvis bli dekket. Store svin og fjørfeprodusenter er allerede inkludert, men terskelen senkes og flere blir omfattet. Dette vil medføre at rundt 13% av Europas kommersielle gårder, som til sammen er ansvarlig for 60% av EUs husdyrutslipp av ammoniakk og 43% av metan dekkes av IED. Helsefordelene ved utvidet virkeområde for husdyrproduksjon i IED er estimert til mer enn 5,5 milliarder euro per år. Forpliktelsene som følger av dette forslaget vil gjenspeile størrelsen på gårdene samt husdyrtettheten gjennom skreddersydde krav. Den felles landbrukspolitikken er fortsatt en sentral kilde til støtte for overgangen.

Utvinning av industrielle mineraler og metaller og storskala produksjon av batterier omfattes av forslaget. Disse aktivitetene vil utvides betydelig i EU for å muliggjøre den grønne og digitale overgangen. Dette krever at de beste tilgjengelige teknikkene brukes for å sikre både de mest effektive produksjonsprosessene og lavest mulig påvirkning på miljøet og menneskers helse. Direktivets styringsmekanismer som knytter industrieksperter nært til utviklingen av skreddersydde miljøkrav, vil støtte bærekraftig vekst av disse aktivitetene i Unionen.

Kommisjonen foreslår også en endring i det europeiske utslippsregisteret [«The European Pollutant Release and Transfer Register»](#). Denne databasen skal transformeres til en såkalt «EU Industrial Emissions Portal» [Proposal regulation industrial emissions portal \(europa.eu\)](#) som skal bidra til større åpenhet rundt industriutslipp og bidra til at innbyggere i Europa får bedre informasjon om disse utlippene.

Kommisjonen legger frem forslag til forordning for å restaurere natur

Den 22. juni presenterte EU-kommisjonen sitt forslag til forordning om restaurering av natur, med bindende mål for å restaurere forringede eller ødelagte økosystemer og få naturen tilbake i hele EU, se lenke https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/nature-restoration-law_en

Forslaget er en oppfølging av EUs *Biodiversitetstrategi* fra 2020 som i stor grad handler om bevaring og gjenoppretting av natur. Målet er at Europas natur i 2030 skal være på vei mot bedring på en måte som kommer menneskene, klimaet og økonomien til gode, samtidig som EU skal jobbe for ambisjon i FN-forhandlingene om en ny global naturavtale. For restaurering er fokus på økosystemer som har høyest potensiale for å lagre og fange in CO2 samt for å forhindre og redusere effektene av naturkatastrofer. Forslaget inneholder bindende og tidfestede mål og krav for gjennomføring av tiltak innenfor ulike økosystemer (våtmarker, skog, ferskvann, marine økosystemer etc.) under art- og habitatdirektivet.

En såkalt «feedback»-periode for forslaget ble avsluttet 22. august. Innspillene fra denne vil bli oppsummert av Kommisjonen og bidra inn i den videre lovgivningsprosessen i Rådet og Europaparlamentet. For mer info: [Protecting biodiversity: nature restoration targets under EU biodiversity strategy \(europa.eu\)](#)

Felleserklæring om styrket samarbeid mellom Norge og EU om klima og industri

Statsminister Jonas Gahr Støre og klima- og miljøminister Espen Barth Eide var i Brussel 23. februar 2022. Under oppholdet offentliggjorde statsminister Støre, kommisjonspresident Ursula von der Leyen og visepresident og klimakommissær Frans Timmermans en [felleserklæring](#) om forsterket samarbeid om klima og industri gjennom opprettelse av en «Grønn Allians» mellom EU og Norge. Statsminister Støre ledet også en konferanse samme dag om samarbeidsmuligheter mellom EU og Norge innen batterier og hydrogen. Klima- og miljøminister Barth Eide deltok også i møte i den europeiske batterialliansen.

Seminar om EU, Norden og grønn skipsfart

I forbindelse med norsk formannskap i Nordisk ministerråd i 2022 arrangerte EU-delegasjonen sammen med Transport and Environment 17. mars et seminar i Norges Hus i Brussel om Norden og grønn skipsfart. På programmet var sentrale folkevalgte fra Europaparlamentet – Jytte Guteland fra S&D og Jörgen Warborn (rapportør for FuelEU Maritime-forslaget) fra EPP. Videre var det paneldeltagelse fra den finske statssekretæren Terhi Lehtonen, en representant fra Kommisjonen og det europeiske rederiforbundet. Det var også en bolk med presentasjoner fra ambisiøse nordiske næringslivsaktører innen grønn skipsfart. Klima- og miljøminister Espen Barth Eide innledet og oppsummerte seminaret.

Seminaret kan ses i opptak [her](#).

Politiske møter mellom miljøministrene i Rådet

Hvert halvår avholdes det to formelle miljøministtermøter, i Luxembourg og Brussel, mens det avholdes et såkalt uformelt miljørådsmøte i landet som har formannskapsrolle for Rådet (EU-formannskapet).

På rådsmøtet 17. mars var hovedtemaene «Klar for 55»-pakken, batteriforordningen, avskogingsfrie verdikjeder, Minamata-konvensjonen for kvikksølv og POPs forordningen. Klima og miljøminister Espen Barth Eide var invitert til møtet for å orientere om resultatene fra UNEA5-forhandlingene som han var leder for.

På rådsmøtet 28. juni var hovedtemaene «Klar for 55»-pakken, avskogingsfrie verdikjeder, og revidert grensekryssforordning. Miljøministrene i Rådet vedtok posisjoner på sine deler av Klar for 55-pakken og til forslaget om avskogingsfrie verdikjeder.

Det ble 20. januar avholdt et uformelt miljøministtermøte i Amiens i Frankrike. Fra Norge deltok statsråd Espen Barth Eide.

Norge deltar i Green Growth Group - en gruppe av klimaambisiøse land i EU. Det blir typisk avholdt møter i forkant av de formelle miljøministerrådsmøtene som vanligvis er to ganger hvert halvår. Klima- og miljøminister Espen Barth Eide deltok på møtet 17. mars der temaet var «Klar for 55»-pakken.

Norge deltar også i "REACH Up", som er en gruppe land i EU som ønsker en offensiv kjemikaliepolitikk og utvikling av et restriktivt kjemikalierregelverk. Miljøministrene møtes i tilknytning til miljørådsmøtene. Det første møtet fant sted i Brussel den 16. mars med Sverige som vertskap, det neste, den 27. juni med Luxembourg som ansvarlig. Klima- og

miljøminister Espen Barth Eide deltok på det første møtet. Tema inkluderte blant annet hvordan målene i kjemikaliestrategien for bærekraft kan implementeres gjennom revisjon av kjemikalier regelverkene REACH (registration, evaluation, authorisation and restriction) og CLP (classification, labeling and packaging).